

Εν Ἀθήναις τῆ 6 Μαΐου 1946

ΚΥΡΙΟΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ ΚΑΤΣΑΡΕΛΟΝ
Τμηματάρχην Ἐθνικῆς Τραπεζῆς
ΕΝΤΑΥΘΑ

Κύριε Συνάδελφε, Ἀγαπητέ Μῆτρο,

Μόλις ἐπανελθὼν ἐκ Δελφῶν γεμᾶτος ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν καὶ εὐχαρίστησιν διὰ τὰ ὅσα ἤκουσα ἐπαινετικά εἰς ἀπάντησιν προπόσεων διὰ τὴν ἀρχαίαν καὶ σύγχρονον Ἑλληνικὴν Πατρίδα παρὰ τῶν φιλοξενηθέντων παρ' ἐμοῦ καὶ εἰς τὴν ἐκεῖ πατρικὴν μου οἰκίαν ἀντιπροσώπων τοῦ δοξασμένου Ναυτικοῦ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, τῶν συγχρόνων τούτων Σαλαμινομάχων τῆς ἐποποιΐας τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς κραταιᾶς Ἀλβανίας, τῆς χαρᾶς δὲ καὶ τῆς ὑπερηφανείας ταύτης συμμετέσχον ἐπίλειτοι ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των, ἐξ ἐκεῖνων ποῦ ἔγραψαν τὸ αἰώνιον Ἀλβανικὸν ἔπος δώσαντες καὶ οὗτοι εἰς ἐμέ τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐχαρίστησιν νὰ φιλοξενηθοῦν παρ' ἐμοῦ. Μόλις ἐπανελθὼν λέγω ἀπὸ τὴν φιλόξενον πλήν λησμονημένην Ρούμελην, τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα τῶν ἠρωϊκῶν τσολιάδων, σπεύδω νὰ σφίξω ἐν τῷ προσώπῳ σου τὸ χέρι τοῦ συνεχίζοντος νὰ δοξάζῃ τὴν Μητέρα μας Πατρίδα μετὰ τὴν Μεγάλην Ἱστορίαν καὶ πέρων τῶν ὀρίων τῆς εἰς τὴν Ὑπερανταντικὴν Δημοκρατίαν ἀγαπητοῦ μου γαμβροῦ σας κ. Στέλιου Κυριακίδου.

Ἔμει εὐχαριστημένος καὶ ἰκανοποιημένος καθότι ὡς καλῶς θὰ ἐνθυμῆσθε, ὅταν μοὶ ἀνήγγειλες τοὺς ἀρραβῶνας τῆς νοικοκυρεμένης κόρης σου μετὰ τοῦ σεμνοῦ παλληκαριοῦ σου ἔσφιξα ἀπὸ καρδίας τὸ χέρι καὶ σοῦ εἶπον πῶς ὁ γαμβρός σου θὰ δοξάσῃ μιά μέρα τὴν Ἑλλάδα καὶ πέραν τῶν ὀρίων αὐτῆς, ἴσως ὡς κατὰ γόμενος ἐκ τοῦ Μαντείου τῶν Δελφῶν νὰ ἔχω μαντικὴν δύναμιν.

Ἔμει ἐνθουσιασμένος λέγω διὰ τὴν νίκην τοῦ Στέλιου, ἡ ὁποία εἶναι καὶ νίκη τῆς χειμαζομένης Πατρίδος μας καὶ τὸ σπουδαιότερον ἐπραγματοποιήθη αὕτη ἐξ ἐποχῆν ποῦ τὸ καταπατούμενον Ἑλληνικὸν Δίκαιον εἶχεν ἀνάγκην ἐνέσεως καὶ ἡ νίκη τοῦ πτερωτοῦ δρομέως τῆς Βοστώνης ἔδωκεν ὄχι ἐνεσιν ἀλλ' ἐνέσεις μεγάλου μεγέθους καὶ ὁ ἀντίλαλος τῆς νίκης ἐσκόρπισε καὶ διεκήρυξε διὰ τῶν αἰθερίων στρωμάτων ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν χώραν τοῦ λίκνου τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας δέν ἔπαυσε νὰ φύεται ἡ Ἀθλητικὴ Δάφνη, διεκήρυξεν ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι ἀξία προσοχῆς καὶ προστασίας καὶ πρέπει νὰ εὐημερήσῃ δρέπουσα ἀπὸ τῆς ἀθῆς τοὺς καρπούς τῆς νίκης καὶ τῆς ἐλευθερίας. Αἱ ψυχαὶ τῶν ἠρωϊκῶν νεκρῶν τῆς Πίνδαυ συντρόφευον τὸν νικητὴν μαραθωνοδρόμον κατὰ τὴν διαδρομὴν ἐθώπευον αὐτὸν εὐχόμενοι τὴν νίκην. Ἦδη ἀγάλλονται ἀναπαύομενοι εἰς κήπους Ἑδέμ.

Χίλια εὖγε ἀπ' τὰ μοίχια τῆς ψυχῆς μου εἰς τὸ σεμνὸν τέκνον τῆς ἑλληνικῆς Κύπρου, εἶναι ἀξίος ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης. Ἡ Πατρίς του εὐγνωμονεῖ καὶ ὑπερηφανεύεται διὰ τὸ τέκνον τῆς. Δέκα εὐγλωττοὶ διπλωμάται δέν θὰ ἔκαμον διὰ τὴν Πατρίδα ὅ, τι ἔπραξεν ἡ νίκη τοῦ Κυπρίου.

Καὶ τώρα ἀγαπητέ Μῆτρο, κατόπιν τῶν λόγων ἅς ἐλθωμεν εἰς τὰ ἔργα.

1) Πρῶτον ἡ παρούσα μου ἅς χρησιμεύσῃ ὡς προκήρυξις διαγωνισμοῦ διὰ τὴν συγγραφὴν ἐνός ἐμβλητικοῦ ἀθλητικοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ΣΤΕΛΙΟΥ ΜΑΣ, διότι πλέον ὁ Στέλιος δέν ἀνήκει μόνον εἰς τὴν οἰκογένειάν του ἀλλὰ εἰς τὸ Πανελλήνιον, ἡ νίκη του εἰς τὸ Παγκόσμιον καὶ τὸ ὁποῖον ἐμβλητικὸν θὰ παίζεται παρὰ τῆς ἐν Δελφοῖς Ἀροσοπουλείου Φιλαρμονικῆς καὶ κατὰ τὴν ἐναρξιν καὶ τὸ τέραμα τῶν κλασσικῶν ἀθλητικῶν ἀγῶνων ποῦ θὰ δίδονται, ὡς παρακατιῶν θέλω ἀναφέρει, εἰς τὸν ἀρχαῖον χώρον τοῦ Δελφικοῦ τοπείου καὶ εἰς τὸ ἐκεῖσε στάδιον τὴν 3ην ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

Τὸ ἐμβλητικὸν τοῦτο θὰ ἠλεκτρίξῃ τοὺς ἀθλητὰς καὶ θὰ τοὺς καθοδηγῇ ὡς νικητῆς φάρος πρὸς τὴν Νίκην, πρὸς τὰ πεπρωμένα τῆς ἀθανάτου Ἀθλητικῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς. Τὸ ἐμβλητικὸν τοῦ Στέλιου μας θὰ ἀφυπνίσῃ τὰς εὐγενεῖς καρδίας τῶν ἀθλητῶν καὶ θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀξιολίμητον παράδειγμα.

2) Θέτω εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐν Δελφοῖς πατρικῆς μου οἰκίας διὰ φιλοξενίαν καὶ παραθερισμὸν τοῦ Στέλιου μας καὶ τῆς οἰκογενείας μετὰ τὴν νυφοῦλαν τοῦ Πανελληνίου.

3) Ἐπιθυμῶ νὰ ἔχω μίαν φωτογραφίαν του ἣν θὰ μεγαθύνω ἐγὼ καὶ τὴν ὁποῖαν θὰ ἀναρτήσω εἰς τὴν ἐν Δελφοῖς πατρικὴν μου οἰκίαν καὶ εἰς τὸ δωμάτιον τῶν νικητῶν θὰ τεθῇ λέγω εἰς τὸ μέσον δύο ἐκλιπόντων δοξασμένων νικητῶν συγγενῶν μου, γιατί ἡ νίκη τοῦ Στέλιου εἶναι ἰσαξία τῆς νίκης ἐκεῖνων ποῦ ἔπασαν γιὰ τὴν Πατρίδα, γιὰ τὴν ἐλευθερίαν.

Ἡ ψυχὴ τοῦ ἥρωος πρώτου ἀνεψιοῦ μου Καρβαθᾶ ἐφέδρου ἀνθυπολοχαγοῦ, ὑπαλλήλου Ἑλλαδοτραπέζης (ἀρίστετον ἀνδρείας, πολεμικός σταυρός) καὶ τοῦ ἥρωος πρωτεξαδέλφου μου ἐφέδρου ἀνθ/γοῦ πεζικοῦ Δουκᾶ Σούφρα θὰ αἰσθάνωνται παρηγορίαν καὶ ἀγαλλίαςιν ἔχοντες τὴν τιμὴν νὰ ἔχωσιν εἰς τὸ μέσον αὐτῶν τὸν τετιμημένον Ὀλυμπιονίκην τῆς Βοστώνης ποῦ ἀγωνισθεὶς ἐδόξασε τὴν Πατρίδα διὰ τὴν ὁποῖαν καὶ αὐτοὶ ἀγωνισθέντες καὶ δοξάσαντες αὐτὴν ἔπασαν.

4) Ἐκ τοῦ ὑστερήματός μου καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ περισσεύματός μου ἤνοιξα εἰς τὴν Τράπεζαν λογαριασμὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς νυφοῦλας τοῦ Πανελληνίου (γιατί καὶ ἄλλοι συνάδελφοί μας ἐξέφρασαν τοιαύτην ἐπιθυμίαν) εἰς ὃν καὶ κατέθεσα τὰ κάτωθι ποσά:

Ι. Πακαρίνος	Δρχ.	2.000
Μ. Ι. Πακαρίνος	"	2.000
Εὐσ. Ι.	"	2.000

5) Ήνοιξα ἕτερον λογαριασμόν καί ἐν τῇ ἰδίᾳ ὡς ἄνω Τραπεζῇ "Ὀλυμπιονίκης Στέλιος Κυριακίδης λ/σμός ἀθλητικῶν ἀγῶνων Δελφικῶν εορτῶν Πάσχα", εἰς ὃν κατέθεσα ὡς πρώτην δόσιν Δρχ. 25.000.- καί εἰς ὃν θά κατατίθενται μηνιαίως συνεχῶς καί ἀδευαλείπτως μέχρι συμπληρώσεως τριετίας Δρχ. 15.000.-

Τῆν ὡς ἄνω ἐπιθυμίαν μου ἐγνώρισα σήμερον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τραπεζῆς ἣτις θέλει κρατεῖ ἐκ τοῦ μισθοῦ μου τό ὡς ἄνω ποσόν μηνιαίως καί θέλει φέρει εἰς πίστωσιν τοῦ ὡς ἄνω λογαριασμοῦ.

Ἀπό σήμερον θέλω καταβάλλει προσπάθειάς ἵνα καί ἄλλοι ἀγαπῶντες τόν ἀθλητισμόν βοηθήσωσι τὴν ἑθνικὴν ταύτην προσπάθειαν μέ τόν ἀντικειμενικόν σκοπόν τό 3ῆμερον τοῦ Πάσχα νά τελῶνται ἐν Δελφοῖς καί εἰς τό ἐκεῖ Ἀρχαῖον Κλασσικοῖ Ἀθλητικοῖ ἀγῶνες οἵτινες θέλουσι λάβει τό ὄνομα: "Κυριακίδιοι ἀθλητικοὶ κλασσικοὶ ἀγῶνες Δελφῶν" καί εἰς οὓς ἀγῶνας θά λαμβάνουσι μέρος οἱ τελειόφοιτοι μαθηταὶ τῶν Γυμνασίων τῆς Ρούμελης τό πρῶτον καί μετέπειτα τῆς ἄλλης Ἑλλάδος. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ ἔχω ἀσχοληθῆ ἀπό ἐτῶν. Ἡ ὀργάνωσις τῶν ἀγῶνων θά τεθῆ ὑπό τὴν πεφωτισμένην καθοδήγησιν τοῦ Στέλιου μας ὅστις θά διαχειρισθῆ τό ἕως τότε συγκεντρωθόσμενον ποσόν ἐν λευκῷ καί ἀνεξελέγκτως.

6) Καί τέλος τά λόγια διὰ νά λάβουν σάρκας καί ὀστά σέ προσκαλῶ μετὰ τῆς οἰκογενείας σου καί τῆς οἰκογενείας τοῦ Στέλιου μας εἰς τοὺς Δελφούς εἰς τὰς 18- 22 Μαΐου, τώρα πού γελά ἡ φύσις, τώρα πού κι' αὐτὴ γιορτάζει γιὰ τὴν νίκη τοῦ Στέλιου καί ἔχει ἀπλώσει τοὺς περσικοὺς τάπητας στοὺς λειμῶνας καί στά λαγκάδια, τώρα πού μοσχοβολᾷ τ' ἀγέρι τοῦ ἀρρενωποῦ Ἡερνασοῦ.

Θά εὐχαριστηθῶ ἐξαιρετικῶς γιατί εἰς τά πρόσωπα ὅλων σας θά φιλοξενήσω ἐκεῖνους πού βόηθησαν τόν πτερωτόν ὀρομέα τῆς Βοστώνης νά δοξάσῃ τὴν Πατρίδα.

ΝΑΙ ἤτσο, διαβολομένε ἤτσο, ἐγὼ ξέρω πόσον ἀξίζεις σὺ καί ἡ νοικοκυρεμένη κόρη σου πού τόσο βοηθήσε τόν Στέλιον μας εἰς τό νά μὴ τόν ἀπασχολῆ εἰς τὰ πάρτυ... καί δέν συμμαζεύεται τῶν Ἀθηνῶν, μιὰ νοικοκυρεμένη συντρόφισσα τῆς ζωῆς ἐνός ἀνθρώπου εἶναι τό ἥμισυ τοῦ παντός διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς σταδιοδρομίας του.

Ἰδιαίτερον κόπον δέν θά μοῦ δώσητε καθότι τὴν ὡς ἄνω ἡμερομηνίαν θά φιλοξενήσω λίαν εὐχαρίστως καί τό θεωρῶ τοῦτο τιμὴν μου Κείνους πού ἔδωσαν τὴν πνευματικὴν μόρφωσιν εἰς τόν υἱόν μου Ἐυστάθιον, θά ἐκιδράμῃ εἰς Δελφούς τό Κολλέγιον Ψυχικοῦ, θά φιλοξενήσω στό σπῆτι μου τοὺς καθηγητάς. Τό σπῆτι δύναται νά ἐξυπηρετήσῃ ὅλους μας.

Μέ γνωρίζεις, ἔχω παραδόσεις καί ἀρχὰς τὰς ὁποίας ἐπρέσβευα, πρεσβεύω καί θά πρεσβεύω ἔστω καί ἂν αἱ ἰσχυραὶ οἰκονομικαὶ δυνάμεις δέν εἶναι ἀρκεταί. Ἀλλ' ὅταν ὁ καρδιά ὀμιλεῖ τά πάντα γίνονται.

Ἡ καρδιά τοῦ Στέλιου εἶπε θά τιμῆσῃ καί θά δοξάσῃ τὴν Ἑλλάδα. Τό ἔπραξε. Χίλια του εὖγε καί χίλια τὰ χρόνια τοῦ ἐξορμητοῦ τῆς νέας Ἀθλητικῆς περιόδου τῆς Πατρίδος μας

Μέ συναδελφικούς σπασμούς

Σωάννης

